

Ode optime fluens, in eos qui cotidie peccant et cotidie paenitentiam agunt

Ὡδὴ εὐρυθμος, εἰς τοὺς ὀσημέραι ἀμαρτάνοντας καὶ ὀσημέραι μετανοοῦντας

Μέχρι τίνος, ὦ φίλε, ἀνισχόμενος τοῦ Ἐχθροῦ, ὀσημέραι ἐκτελεῖς τὰ ἐράσματα αὐτοῦ; Μέχρι τίνος, ὦ φίλε, σωματικοῖς δουλεύεις θανατηφόροις οὖσιν; Ἀνάσχου μοι συμβουλίας τῆς σὲ ζωοποιούσης καὶ καθαιρούσης σὴν ψυχὴν ὁμοίως καὶ τὸ σῶμα. Πρόσελθε τῷ Σωτῆρι τῷ ἰωμένῳ πάντας τοὺς προσπίπτοντας αὐτῷ ἐν μετανοίᾳ καὶ πίστει τελείᾳ. Ἐν πᾶσι σεμνοῖς, ἡ μετάνοια μεγάλη καὶ σωτήριος. Ἄπαξ ἀνανήψας, μὴ βαπτίζου τῇ μέθῃ, καθ' ἡμέρας πλημμελῶν, οἴκο δομῶν, καθαιρῶν, ὑφαίνων, ἀναλύων, τοῖς παιδίοις ἐοικώς, ἃ πολλακίς οἰκίας ἐν σπουδῇ ἀνήγειραν καὶ πάλιν στραφέντα συνέχεαν. Ἐκτρέπου τὸν σκορπίον, οὗ τὸ κέντρον ἐπέγνωσ'· φεῦγε σπουδῇ τὸν ὄφιν, οὗ τῆς λύμης ἐπίσθου· ὁ γὰρ λίθῳ τῷ αὐτῷ δεύτερον ἐπιπεσών, τυφλός ἐστιν ἢ σκαιοός, οὐχ ὄρων τὸ φευκτέον. Ταύτην ἔχων τὴν σπουδὴν, μετανοίᾳ πρόσιθι. Τοῦτον ἔχων τὸν τρόπον, ἰλάσκου τὸν πλάσαντα ταπεινός καὶ κατηφής· κεκυφώς καὶ στενάζων· ἐπαλγῶν τοῖς φθάσασι· προσέχων τοῖς ὑστέροις. Οὕτω ποτὲ Ζακχαῖος ὁ τελώνης ἐσώθη. Οὕτω πάλιν Ματθαῖος Χριστοῦ δούλος ἐφάνη. Οὕτω καὶ πόρνη γυνή, ἑταίρις τρυφῶσα καὶ λυσιπῶσα ἀκολάστως, πρόσκομμα τῶν ὀρώντων, τοῦ Σωτῆρος τοὺς πόδας ταῖς θριξίν ἐκμάξασα, ἐκ λάκκων ἀνεσπάσθη βαθέων καὶ ἀνόμων. Οὕτω καὶ σὺ τὰς ἀνειμένους ὀφρῦας συστείλας, καὶ φανείς ἐλεεινός, σεαυτὸν ἀνασώσεις· ἀνορθοῖ γὰρ ὁ Θεὸς τοὺς βραχεῖς, καὶ ταπεινοὺς ἀνυψοῖ, κατασπᾶ δὲ καὶ καθαιρεῖ τοὺς ὑψοῦντας ἑαυτούς. Ἴδε πόλιν Σοδόμων καὶ Γομόρρων, ὠμὸν γένος καὶ ἀπηνές καὶ μυσαρὸν, θρασὺ καὶ ἀκάθαρτον, ἐν πάσαις ταῖς ὑβρεσι τερπόμενον, βίαιον, ἀκόλαστον, θεῖον βρέξας καὶ [τὸ] πῦρ, παγγενὴ κατέπνιξεν. Ἴδε πόλιν Νινευί, τὴν λαμπρὰν τε καὶ ὠραίαν, ἀνθοῦσαν ἀμαρτίαις καὶ κακίαις βρύουσαν, <καὶ> ἠπέιλησε συντρίψαι, ἀθρόως ἀλωῆσαι καταστροφῇ τελείᾳ καὶ πτώσει τῆς πόλεως. Ἴδὼν πάλιν ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ τοὺς τρυφῶντας, ἐν λιμῷ καὶ νηστείᾳ, ἐν θρήνῳ καὶ δάκρυσιν, αὐχμῶντας, ὠχρῶντας, δεδιότας, τρέμοντας, ἀναλλήλους, καὶ ξένους, ἐτέρους ἀνθ' ἐτέρων, ἐν ὁμοίοις ἅπαντας, ἐν ἴσοις τοὺς ἀνίσους, ἐλευθέρους καὶ δούλους, εὐπόρους καὶ πένητας, ἄρχοντας, ἀρχομένους, κρατοῦντας, ὑπηκόους, ἄρρεν γένος καὶ θῆλυ, πρεσβύτας, θηλάζοντας, πάντας ἰδὼν ταπεινοὺς, πάντας εὐρῶν σώφρονας, ὤκτειρεν, ἠλέησεν, ἔσωσεν, ἐφείσατο, τὴν δίκην ἀναλύσας, ἦν λαβεῖν ἠπέιλησε, καὶ ψεύστης ὑπομείνας ἢ ἀπηνῆς φανῆναι. Οὕτω τῶν ἀμαρτωλῶν τοὺς ἀκαμπεῖς κολάζει, οὐκ ἔων τοὺς εὐπειθεῖς ἀφειδῶς ἀπολέσθαι. Σπεύσατε, δεήθητε, σώθητε, φυλάχθητε. Ἐτοιμος Κύριος εἰς χάριν, εἰς ἴασις. Ταχὺς εἰς βοήθειαν, πρόθυμος εἰς λύτρωσιν. Δίδωσι τοῖς αἰτοῦσι, ἀνοίγει τοῖς κρούουσι, δεομένοις παρέχει, προτείνει τοῖς χρήζουσιν, οὐ φθονεῖ τοῖς ζητοῦσιν, οὐ κοτεῖ τοὺς πεσόντας, χεῖρα σῶζειν ὀρέγει. Χαίρει λύσιν ζητοῦσιν, ἀπειλεῖ ἀπειθοῦσιν. Ἐσφάλης, ἀνάνηφε· ἔπεσας, ἐπίστρεφε. Εὐχου, δέου, πρόσπιπτε, αἴτει, ζῆτει λαμβάνειν, πείθε δοῦναι. Προσκύνει, δέου, σῶζου· δυσώπει τὸν δοῦναι βουλόμενον, τὸν σῶσαι δυνάμενον. Σωθεῖς μὴ ἐκπίπτῃς· πεσὼν ἐξανάστηθι, ἀνορθοῦ. Κατενεχθεῖς, ὡς πταίσας ἀνάλυε· ἰαθεῖς ἐπίμεινον. Ὑγιαίνων δι' ὄλου καὶ σωθεῖς, ἀποστρέφου τὴν νόσον, ἦν ἀπόθου. Μὴ ἀνάψης οὖν πάλιν ἦν ἄπαξ κατέσβεσας· μὴ προσπέσης βορβόρῳ, ὃν καλῶς ἀπέπλυνας· μὴ μιμήσῃ τοὺς χοίρους τοὺς βορβόρῳ χαίροντας· μὴ ζηλώσης τοὺς κύνας τοὺς ἐμέτους λάπτοντας. Οὐδεὶς ἄπαξ ἐμβαλὼν τὴν χεῖρα ἐπ' ἄροτρον, καὶ στραφεῖς εἰς τὰ ὀπίσω, βασιλείαν εὐρατο. Οὐδεὶς ἄπαξ ἐκπλυνθείς,

τῷ ῥύπῳ προσέδραμεν. Εἷς Χριστός, μία πίστις, εἷς σταυρός, εἷς θάνατος, μία χάρις, ἔν πάθος, μία καὶ ἀνάστασις. Οὐ δεῖ πάλιν σφάγιον τὸν τυθέντα γενέσθαι, οὐδὲ λύτρον ὑπὲρ σοῦ τὸν αὐτὸν ἐκδοθῆναι. Ἐλυτρώθης, μὴ γένη δοῦλος δυσουθαίρετος· μολυσμῶν ἀμαρτίας ἐλούσω, μὴ ῥυπωθῆς· οὐ γὰρ ἔχεις ἕτερον λουτρὸν πάλιν εἰς πλύσιν τῆ τομῆ τοῦ θανάτου ἐτοίμως προκείμενον.